

KOLIBRI

GRECJA

Riwiera Olimpijska

Stolica: Ateny

Powierzchnia: 131 990 km²

Ludność: 11 305,1 tys.

Waluta: euro (EUR), 1 EUR = 100 centów

Napięcie: 230 V

Język: grecki

Wiza: wiza nie jest wymagana

Krótką informacja

Piaszczyste plaże, nadmorskie kurorty, bogate życie nocne z majestatycznym masywem Olimpu w tle.

Informacje ogólne

Riwiera Olimpijska rozciąga się na długości ok. 70 km równoległe do półwyspu Chalkidiki i znajduje się w granicach historycznej krainy Macedonia. Nad wybrzeżem góruje potężne pasmo górskie z najwyższym szczytem – Olimp, które blokuje napływające z zachodu zimne powietrze czyniąc porę letnią wyjątkowo słoneczną. Na Riwierze każdy znajdzie coś dla siebie – piaszczyste plaże z lazurowym morzem jak i wysokie góry, duże kurorty z bogatym życiem nocnym i kameralne wioski wakacyjne z miejscowym folklorem, a miłośnicy greckiej kuchni odkryją miejscowe specjalności zaczerpnięte z kuchni macedońskiej. Jedno jest pewne – nie można się tu nudzić.

Masyw Olimpu majestatycznie górujący nad zatoką tworzą cztery najwyższe szczyty Grecji. Od wieków budził respekt nie tylko ze względu na strome, wysokie zbocza. Według greckiej mitologii właśnie ten masyw był siedzibą bogów, którzy właśnie stamtąd kierowali ludzkimi losami. Strome zbocza były wyzwaniem dla wielu śmiazków, ale wspinaczka często kończyła się tragicznie. Najwyższy szczyt masywu – Mitikas (2918 m n.p.m.) został zdobyty dopiero w 1913 r. Podczas wojen XX w. masyw był również schronieniem partyzantki macedońskiej.

Litohoro – kurort nadmorski polecany na wakacje miłośnikom aktywnego wypoczynku – jest tu nie tylko duży wybór sportów wodnych i świetnie wyposażone wypożyczalnie i przystanie, ale również wiele możliwości uprawiania górskiej turystyki kwalifikowanej. Kurort jest świetną bazą wypadową na Olimp, trzeba jednak pamiętać, że jest to dość trudna góra do zdobycia i wymaga nie tylko doświadczenia we wspinaczce, ale też odpowiedniego sprzętu i czasu – zdobycie jej zajmuje ok. 2 dni. W kurorcie działa wiele firm oferujących tzw. Dzień survival – obejmujący eskapady po pobliskich wąwozach w bujnych lasach porastających strome miejscami góry, często organizowane są spływy raftingowe w wąwozie rzeki Enipeas lub konne rajdy górskie.

Leptokaria – kurort posiadający piaszczysto-żwirowe plaże osłonięte malowniczymi zatokami, gdzie można zarówno poleniuchować na plaży, dobrze zjeść, popływać na nartach wodnych czy bananie, a wieczorem dać się ponieść tańcom w tutejszych dyskotekach. Jest to jedna z najpopularniejszych miejscowości wypoczynkowych Riwiery.

Paralia – Jeden z najczęściej odwiedzanych nadmorskich kurortów z bardzo dobrze rozwiniętą bazą noclegową – począwszy od pól namiotowych i kempingów a skończywszy na luksusowych hotelach. Posiada naturalną, długą, gruboziarnistą piaszczystą plażę, gdzie miejscami może zdarzyć się bardziej żwirowe zejście do morza. Znajduje się tu malowniczy port rybacki, gdzie po większym połowie można tanio kupić różne gatunki ryb. Pobliskie restauracje specjalizują się w daniach rybnych i owocach morza, warto więc w tradycyjnej tawernie spróbować lokalnych potraw.

Kokkino Nero – miejscowość turystyczna położona przy stromym i urwistym brzegu, z którego rozpościera się przepiękny widok na lazurowe morze. Mimo znacznej wysokości znajdują się tu niewielkie, kameralne plaże osłonięte skałami w zatoczkach do których można się dostać od morza lub wydeptanymi ścieżkami. W pobliżu znajduje się malownicza dolina Tempe, powstała w wyniku żłobienia w wysokich skałach wąwozu przez rzekę Pinios. Kiedyś znajdowała się tu jedna z bram wjazdowych do starożytnej Grecji. Organizowane są tu spływy raftingowe i kajakowe. Tutejsze wody słyną z leczniczych właściwości.

Korinos – miejscowość wypoczynkowa, która poza piękną plażą oferuje cenne pamiątki historyczne jak klasztor Agios Georgios i odkryte dość niedawno macedońskie grobowce.

Platamonas – niewielka miejscowość znana ze średniowiecznej twierdzy krzyżowców górującej nad miastem gdzie można wypocząć na pobliskiej plaży i rozkoszować się sielankowym życiem mieszkańców. Idealne miejsce dla osób uciekających od zgiełku dużego miasta. W sierpniu warto zobaczyć tu obchody Festiwalu Olimpu.

Panteleimonas – miasteczko z tradycyjną architekturą, unikalnym klimacie i niezwykle gościnnej atmosferze.

Nea Pori – nowoczesny, ale dość spokojny kurort idealny na rodzinny wypoczynek.

Olympic Beach – niewielki i młody kurort, którego nazwa wzięła się od bliskości masywu górskiego. Położony jest w sąsiedztwie Paralii, z którą połączony jest deptakiem i jest od niej o wiele spokojniejszy. Największym atutem miejscowości jest szeroka i długa, piaszczysta plaża, na której jest wiele boisk do gry piłki plażowej. Jest tu również wiele kameralnych wiosek, gdzie spokojne życie i bardzo gościnne nastawienie mieszkańców stwarzają wymarzone warunki do rozkoszowania się ciszą i lokalnym folklorem.

Kuchnia

Głównym składnikiem kuchni greckiej jest oliwa z oliwek, której zalety doceniano już w starożytności używając jej w kosmetyce po kąpielach, a także polewano mięsa smażone na ruszcie. Obecnie jest podstawą wszystkich greckich potraw i służy nie tylko do smażenia, ale często w dużych ilościach dodawana jest do sałatek, sosów a nawet zup. Jest również jednym z powodów uznania kuchni greckiej za jedną ze zdrowszych i smaczniejszych, gdyż oliwa jest lekkostrawna i posiada delikatny smak nadający charakteru poszczególnym potrawom.

Kuchnia grecka ma wiele zapożyczeń z typowej kuchni śródziemnomorskiej i bałkańskiej – często dodawany jest czosnek, liście winorośli i duża ilość warzyw, pomidorów i papryki. Bazą wielu produktów jest baranina i ryby. Bez wątplenia odróżnia ją jednak ser feta, produkowany w różnych odmianach, typowe greckie zupy i sosy, oraz sposób przyrządzania niektórych dań.

Kuchnia grecka jest bardzo popularna w Europie, ale jadąc do Grecji może nas w niej zaskoczyć nie tylko bogactwo menu, ale też tradycje kulinarne. Pierwszym zaskoczeniem może być sposób podawania potraw, gdyż większość podawana jest w temperaturze pokojowej. Grecy uważają, że taka temperatura najbardziej uwydatnia smak. Poza tym, zamawiając w restauracji obiad kilkudaniowy dostaniemy wszystko naraz gdyż idea podawania dań kolejno jest w tym kraju obca. A jeżeli siedzimy przy stoliku z kilkoma osobami, które zamawiają to samo można dostać wielki półmisek z potrawą, z którego każdy nabierze ile sobie życzy. Suto zastawione stoły z kolorowymi potrawami są typowe dla kuchni greckiej. Obojętnie co zamówimy na stole zawsze znajdzie się woda i chleb, będący dodatkiem do większości potraw.

Rytm dnia w Grecji sprawia też, że pory i ilość posiłków różni się od panujących np. w Polsce. W Grecji nie jest popularne pełne śniadanie, a często słyszy się, że w ogóle się go nie jada. Dla Greka śniadaniem jest zazwyczaj filiżanka kawy i sucharki, biszkopt lub placek z dżemem. Przed południem jako przekąska typowe jest ciasto tyropitta, wypełnione gorącym płynnym serem feta. Obiad spożywa się ok. 14-17, a głównym posiłkiem jest kolacja jedzona zwykle na mieście w restauracjach ok. godz. 20-22. Oczywiście

w hotelach rytm ten może się różnić, gdyż znaczna większość dostosowuje się do potrzeb turystów. W większości restauracji menu pisane jest po angielsku, a w kurortach popularnych wśród naszych rodaków zdarzają się pisane po polsku.

Jeżeli chcemy spróbować typowej greckiej kuchni warto udać się do kameralnych tawern, gdzie jadają mieszkańcy. Popularne przed jak i między posiłkami są tzw. mezedes, czyli przystawki.

Panujące tu już od maja wysokie temperatury przyczyniają się do rosnącej popularności kawy przygotowanej na zimno – Frappe – podawanej w wysokich szklankach, robiona na bazie wody mineralnej z dodatkiem mleka i cukru.

Ważnym elementem greckiej kuchni jest wino, które doceniane było już w starożytności, a sposób jego powstania opisuje mitologia. By uchronić swego nieślubnego syna Dionizosa przed gniewem Hery, Zeus zamienił go w barana. Bogini jednak nie dała się oszukać i przywróciła mu człowieczą postać, ale ukarała go obłędem. Szalony Dionizos żeglował po morzu i podczas jednej wyprawy poznał rolnika o imieniu Ikarios, który nauczył go uprawiania winorośli. Sok z zebranych winogron sfermentował, a Ikarios chcąc ukarać Dionizosa za niedopilnowanie kazał mu go wypić. Historia, kończy się dość tragicznie, gdyż odurzony bóg zabił rolnika, ale od tamtej pory kojarzony jest w mitologii z winem i zabawą.

Charakterystyczne w smaku i nie występujące poza Grecją jest wino Retsina, które jest młodym winem przyprawionym sosnową żywicą. Po wytłoczeniu leżakuje zaledwie kilka tygodni i nadaje się do spożycia, jednak po mniej więcej roku, jej smak przypomina ocet. Narodowym trunkiem Grecji jest też „ouso me mese”, znane jako ouzo – 48-procentowy alkohol doprawiany anyżem i koprem. Międzynarodową sławę wśród alkoholi zyskała również Metaxa – brandy z dodatkiem wina i mieszanki przypraw. By wyprodukować dobry trunek destyluje się dwukrotnie alkohol, który następnie leżakuje od 3-15 lat. Dopiero po tym czasie dodawane są do niego wino i zioła, które tworzą charakterystyczny smak. Niektórzy twierdzą, że niegdyś dodawano też płatki róż. Alkohol jest następnie słodzony, trafia do dębowych beczek i czeka ok. pół roku na rozlanie do butelek.

Kuchnia Środkowej Macedonii, w tym również Riwiery Olimpijskiej to mieszanka kuchni greckiej i macedońskiej. Można dostać tu typowy dla kuchni Macedonii burek przyrządzany jako ciasto z farszem mięsnym lub grzybowym. Pod tą samą nazwą pojawia się również w innych krajach na północ od Grecji ale jako gruby plaster pieczony w cieście. Dużą popularnością cieszy się sałatka szopska, skordalia me psari kapnisto – przystawka z wędzonej ryby podawanej z sosem czosnkowo-orzechowym i zielonymi oliwkami oraz pstrągi podawane zwykle z pietruszką i pomidorami. Warto spróbować też popularną w greckiej części Macedonii soutzoukakię – klopsiki mięsne doprawione kolendrą, kminkiem i pieprzem. Region Salonik i północnej części riwiery to jedno z niewielu miejsc w Grecji, gdzie można dostać bardzo dobrej jakości rakiję – bałkańską wódkę z winogron i śliwek. Innym lokalnym specjałem jest boza – lekko sfermentowany napój bezalkoholowy, popularny głównie w Macedonii, Albanii i Bułgarii. W północnej Grecji można go spotkać w wersji bardziej rozcieńczonej niż w krajach bałkańskich, produkowana jest na bazie pszenicy lub prosa, a jej sława dotarła w latach powojennych również do Polski (znana jako buza – głównie na terenach wschodnich).

Obyczaje

W Grecji tożsamość osoby oraz jej status społeczny wyznacza przynależność do rodziny. Jest ona nieco inaczej pojmowana niż na Zachodzie, gdyż jest grupą krewnych nie tylko noszących jedno nazwisko, ale też mieszkających razem. Typowe greckie domy są bardzo obszerne by pomieścić kilku pokoleniową rodzinę. Poza tym ma ona bardzo patriarchalny charakter, co sprowadza się do tego, że status społeczny kobiety określa związek z mężczyzną. W ostatnich czasach te surowe reguły zostały złagodzone, a kobiety stają się coraz bardziej niezależne. W 1983 r. zniesiono też ustawy o obowiązku wnoszenia posagu podczas wydawania córki za mąż. Tradycja ta wywodziła się z wysp Morza Egejskiego, gdzie dom rodzinny należał do kobiety jako opiekunki ogniska domowego, jednak w dobie kryzysu zwyczaj ten został zniesiony co znacznie odciążało wielodzietne rodziny. Tradycją nadal jest przekazywanie sukni panny młodej przez jej matkę i szycie ubrań lub pościeli przez kobiety z rodziny oraz wkładanie do rękawiczki panny młodej kostki cukru by miała słodkie życie w małżeństwie. Greckie wesela są bardzo huczne, taneczne i czasem przeciągają się na kilka dni. W miasteczkach i wsiach z tradycjami zdarza się, że orszak panny młodej przemierza ulice co jest bardzo ciekawym widowiskiem.

W Grecji miejscem szczególnie często odwiedzanym są klasztory, gdzie wymagany jest odpowiedni ubiór

zakrywający kolana i ramiona. Również do wielu innych miejsc nie można wejść w stroju plażowym. W kościołach i klasztorach nie można robić zdjęć, natomiast w muzeach tylko bez użycia flesza, o ile nie ma piktogramów z zakazem. Często również możliwość robienia zdjęć w obiektach wiąże się z wykupieniem zgody w kasie.

W greckich barach często można zobaczyć zamysłonych mieszkańców, którzy siedzą nad planszami. Grają oni w Tavli – grę uznawaną za jedną z najstarszych na świecie, która przybyła do Grecji prawdopodobnie z Egiptu ponad 5 tys. lat temu. Jest ona znana na całym świecie jako Backgammon.

Grecy uważani są za naród radosny, który bawi się często, głośno i długo. Widać to zwłaszcza na różnego rodzaju świątach i festiwalach, jak również w zwykły dzień na ulicach, gdzie słychać muzykę. W Grecji znanych jest ponad 150 różnych tańców, często regionalnych, a większość z nich tańczy się w kole lub korowodzie. Najpopularniejszy z nich to kalamantianos i zeimbekikos – czyli solowy taniec mężczyzn do muzyki wygrywanej na bouzouki. Najbardziej znanym na świecie jednak jest taniec Greka Zorby – który nawiązuje do kroków „tańca rzeźników” dawnego Konstantynopola.

Aktywny wypoczynek

Riwiera Olimpijska jest jednym z najbogatszych regionów jeżeli chodzi o możliwości uprawiania sportów i aktywnego spędzenia czasu wolnego. Znaczna większość nadmorskich miasteczek ma szeroką ofertę wypożyczania sprzętu do windsurfingu czy nurkowania, popularne są również narty wodne, skutery, loty na spadochronie za motorówką, a w sierpniu przy większych wiatrach kitesurfing. Pobliskie rzeki, zwłaszcza Pionios, to idealne miejsca na sploty kajakowe i rafting. Miłośników sportów górskich czeka wyzwanie w pobliskich górach i na masywie Olimpu – prawie pionowe, wysokie zbocza Zilinia i Stefanos, przełęcze, wąwozy, mosty linowe, strome zejścia, jaskinie i rwące górskie strumienie. Tereny te to również raj dla pasjonatów przyrody – gęste lasy, wiele gatunków dzikich kwiatów oraz wiele ptaków i innych zwierząt, które można spotkać podczas pieszych wędrówek po Parku narodowym Góry Olimp. Panują tu wspaniałe warunki do uprawiania paralotniarstwa, skoków ze spadochronem, szybownictwa. Na dokładkę wiele stadnin konnych proponuje rajdy górskie na końskim grzbiecie oraz spokojniejsze przejażdżki po plaży.

Wycieczki Fakultatywne

Wypoczywając na Riwierze Olimpijskiej warto też zwiedzić kilka ciekawych miejsc. Rezydenci poszczególnych biur podróży przedstawiają grafik i ceny proponowanych wycieczek, a niektóre miejscowości można zobaczyć samemu.

Saloniki – drugie największe miasto Grecji sięgające historią III w. p.n.e., kiedy to zostało założone przez cesarza Kassandrosa i nazwane od imienia jego żony – Thessaloniki. Kiedy dostało się pod panowanie rzymskie szybko zyskało na znaczeniu i stało się głównym węzłem na szlaku z Rzymu na Wschód. Z tego też powodu było atakowane i zdobywane przez Arabów, Normanów, władców Epiru i Bizancjum oraz Turków. W XV w. zostało sprzedane Wenecji, jednak wkrótce byli właściciele zdobyli je ponownie i na pięć stuleci miasto znalazło się w granicach Imperium Otomańskiego. W tym czasie przekształciło się w metropolię i stało się w XX w. centrum działalności Młodych Turków. Tutaj również przyszedł na świat turecki przywódca ostatniego wieku – Atatürk. Miasto zamieszkiwane było przez wiele społeczności co przyczyniło się do powstania wielu ciekawych zabytków różnych epok i stylów. Pod koniec I wojny światowej dużą część miasta, głównie dzielnicę żydowską strawił pożar, który był jedną z głównych przyczyn migracji Żydów z Salonik do Palestyny. W dwudziestoleciu międzywojennym nastąpiło znaczne przemieszanie ludności tureckiej, bułgarskiej i greckiej. Miasto nazywane przez Żydów "Drugą Jerozolimą" dostało się pod okupację niemiecką, podczas której zamordowano 97% tej społeczności. Kiedy Grecja odzyskała miasto ludność turecka i bułgarska w znacznym stopniu została wysiedlona, przez co do dnia dzisiejszego istnieje napięta atmosfera w relacjach tych krajów. Miasto o tak bogatej i zawilej historii posiada wiele pamiątek po dawnych dziejach. Jednym z najbardziej charakterystycznych obiektów jest Biała Wieża wchodząca dawniej w skład fortyfikacji wybudowanych przez sułtana Sulejmana Wspaniałego. Dziś mieści się w niej Muzeum Sztuki Bizantyjskiej, a z wysokiego tarasu

rozpościera się widok na port i miasto. Warto zobaczyć również Łuk wybudowany w III w. dla uczczenia zwycięstwa tetrarchy Galeriusza nad Persami i poświęcone mu Mauzoleum. Poza agorą i rzymskim Forum na uwagę zasługuje najważniejszy kościół miasta – św. Demetriusza, który jest patronem miasta. Inne cenne zabytki to: obwarowania bizantyjskie, w których skład wchodzi "Cytadela o Siedmiu Wieżach", tureckie meczety i świątynie bizantyjskie pochodzące z V - XII w.

Meteory – zbudowane na wysokich skałach piaskowca klasztory prawosławne sięgające XIV w., które znajdują się na krańcu równiny tesalskiej niedaleko Kalampaki. Pierwsze wspólnoty religijne pojawiły się w tej okolicy ok. X w. i zamieszkiwały pobliskie jaskinie. Według legendy pierwszy monaster, nazwany później Wielkim, założył na skałach św. Atanazy, który wzniósł się podobno na skałę na skrzydłach orła. Faktem jest natomiast, że klasztor założono w 1336 r. podczas wojen między Bizancjum a Serbią, kiedy mnisi potrzebowali schronienia. Ukrywał się tu wtedy również następca serbskiego tronu – Jan Paleolog. Największe czasy świetności przypadły na lata panowania osmańskiego, kiedy to klasztory bardzo się bogaciły. Wskutek kłótni opatów w XVIII w., a także postępującej erozji i błędów w budownictwie starych budynków klasztor zaczął podupadać. Z wybudowanych tu 24 klasztorów znajdujących się na różnych skałach, obecnie zamieszkałych jest 6. Początkowo wszystkie produkty potrzebne do życia i materiały budowlane były wciągane na linach, ale po udostępnieniu kilku monasterów zwiedzającym, dla ich wygody wybudowano pomosty i schody. By zwiedzić klasztor panowie muszą mieć ubrane długie spodnie, a panie zakryte ramiona kolana i ramiona.

Delfy – miejscowość, która w starożytności była centrum kultu boga Apollina uważana za "pępek świata". Znajdowała się tu słynna wyrocznia gdzie Pytie przepowiadały przyszłość. Warto zobaczyć tu Świątynię Okrągłą oraz muzeum ze znaleziskami i starymi rycinami.

Teby – miasto, które w starożytności było centrum polityczny środkowej części Grecji, a obecnie mieszka tu mniej niż 20 tys. ludzi. Nawiązują do greckiej mitologii i opowiadań Teby to miejsce narodzin Dionizosa, Heraklesa i późniejszego króla – Edypa. Istnieje również wiele śladów świadczących o tym, że miasto było jednym z centrów cywilizacji mykeńskiej na podbitym łądzie. Miasto bardzo szybko się rozwijało i stało się konkurencją Aten – rywalizacja między miastami sprawiła, że w wojnach perskich i peloponeski Teby stawały się sojusznikiem każdego kraju, chcącego podbić Ateny. Największą klęską miasta była walka z Macedonią, kiedy to miasto zostało prawie doszczetnie zniszczone, a wszyscy mieszkańcy dostali się w niewolę. Można podziwiać tu ruiny Kadmei – akropolu tebańskiego, na którym wybudowany garnizon macedoński – obecnie również ruiny.

Ateny – stolica Grecji stanowiąca kolebkę demokracji, której historia przekracza 3 tys. lat. Jest również jednym z najważniejszych destynacji turystycznych Europy z imponującymi zabytkami starożytności. Rozłożone są między Zatoką Saronką i czterema wysokimi wzgórzami, będącymi częścią miasta – Egaleo na południowym zachodzie dochodzący do wysokości 414 m n.p.m., Parnitha – sięgająca 1423 m n.p.m na zachodzie, Imittos – wysoki na 1026 m n.p.m. na wschodzie i górujący północy Pentelikon – 1108 m n.p.m. Ateny podzielone są trzema uskokami tektonicznymi co skutkuje częstymi, choć przeważnie niedużymi trzęsieniami ziemi. Ostatnie duże trzęsienie w 1999 r. poskutkowało zmianą przepisów budowlanych w mieście. W starożytności wstrząsy w mieście tłumaczono jako gniew bogów i składano im dary. W mieście znajduje się wiele śladów po bogatej historii miasta. Miasto założone zostało na pozostałościach twierdzy mykeńskiej na wzgórzu Akropolis, gdzie następnie również na sąsiadujących wzgórzach powstało miasto z dużą agorą (antyczny rynek), aeropagiem, gdzie odbywały się sądy, duża ilością świątyń poświęconych różnym bóstwom i gmachami publicznymi. Nazwa miasta pochodzi od greckiej bogini mądrości Ateny. Według mitologii kiedy bogowie olimpijscy dzielili między siebie ziemie, gdzie mają być szczególnie czczeni Posejdon i Atena upodobałi sobie szybko rozwijające się miasto nad Zatoką Saronką. Ponieważ nie mogli osiągnąć kompromisu a kłótnie były coraz bardziej zażarte zwrócili się do mieszkańców by oni sami zdecydowali któremu bóstwu chcą składać cześć. Zdecydowali oni, że oddadzą miasto bogowi, który podaruje im najbardziej przydatną rzecz. Posejdon ofiarował wodę, która wytrysnęła ze źródła. Atena natomiast stworzyła drzewko oliwkowe i pokazała jak zrobić oliwę z oliwek, która do dnia dzisiejszego jest podstawą greckiej kuchni. Najważniejszym miejscem Aten jest Akropol na wapiennym wzgórzu, gdzie znajduje się Partenon – świątynia Ateny Partenos (Dziewicy) wykonana w doryckim stylu przez Peryklesa, a rzeźby wykonał sam Fidiasz. Inne

ważne budowle to Propyleje – stanowiące wejście na święte wzgórze, Erechton poświęcony Atenie i Posejdonowi oraz świątynia Nike. By zapoznać się dokładnie z bogatą historią miasta warto udać się do znajdującego się niedaleko Muzeum Archeologicznego. W mieście znajduje się bardzo wiele budynków i świątyń, na których poznanie trzeba przeznaczyć znacznie więcej niż jeden dzień. Najważniejsze to: Agora z Wieżą Wiatrów, pozostałościami po Bibliotece Hadriana i meczetem Fethiye Tzami, Aeropag, Tezejon, Teatr Dionizosa, Świątynia Zeusa Olimpijskiego oraz Kalimarmaron – stadion olimpijski z IV w. p.n.e. będący miejscem pierwszej nowożytniej olimpiady po odrestaurowaniu.

Korynt – miasto portowe leżące przy Przesmyku Korynckim, który łączy Peloponez z lądową częścią Grecji. Dzisiejsze miasto położone jest kilka kilometrów od starożytnych ruin, które leżą we wsi Archea Korinthos. Znajdują się tu m.in. ruiny świątyni Apollina z V w. p.n.e., a powyżej, na stromej skarpie wznosiła się słynna w starożytnej Grecji świątynia Afrodyty uważana za miejsce sakralnej prostytucji, która nie przetrwała do naszych czasów. Warto zobaczyć również dobrze zachowane obwarowania średniowiecznej twierdzy.

Athos – święta góra gdzie znajduje się Republika Mnichów, posiadająca do dziś autonomię i swoją władzę. Od półwyspu Chalkidiki oddziela go granica strzeżona przez policję. Przed wjazdem do Athos trzeba postarać się o wizję wjazdową – przy wycieczkach zorganizowanych wszystkie formalności załatwia pilot, jednak przy indywidualnym podróżowaniu może wiązać się to z długim oczekiwaniem. W republice można przebywać maksymalnie 3 dni, po tym czasie konieczne jest ubieganie się o przedłużenie pobytu, które może być odrzucone. Warto zwiedzić niesamowity zespół klasztorny, do którego od 1060 r. nie mogła wejść żadna kobieta. W republice obowiązuje skromny, stonowany strój, co w praktyce oznacza zakryte kolana i ramiona. Na półwyspie znajduje się 20 klasztorów, z których 17 należy do Grecji, a pozostałe są serbskie, rosyjskie i bułgarskie. Nadal zamieszkiwane jest przez mnichów i ich pomocników. Poza zawodowymi fotografami, którzy uzyskali pisemną akredytację, istnieje zakaz robienia zdjęć, nie wspominając o filmowaniu. Ważną zasadą republiki jest również zakaz przemieszczania się w grupach liczących więcej niż 10 osób dla wyznawców innych religii niż prawosławie.

Kavala – jedno z najpiękniejszych miast północnej części Grecji usytuowane na zboczu góry z widokiem na morze i wyspę Thassos. Tutaj nowoczesność miesza się harmonijnie z przeszłością. Jest tu wiele wąskich uliczek wyłożonych brukiem, starych, tradycyjnych domków, kościołów z różnych okresów bogatej historii, a także muzeów, restauracji i barów.

Filipia – miasto założone przez Filipa II, ojca Aleksandra Wielkiego, gdzie rozegrała się bitwa decydująca o losach Cesarstwa Rzymskiego. Jednak to nie jedyna znacząca rola w historii – tutaj św. Paweł ochrzcił pierwszą Europejkę – Lidię.

Pertalona – jaskinia odkryta w 1959 r. przez mieszkańca pobliskiej wsi, a sławę przyniosło jej odkrycie szczątków człowieka pierwotnego liczących ponad 700 tys. lat. Znaleziono tam również szczątki dawno wymarłych zwierząt. W jaskini widać również rozległe zjawiska krasowe – smukłe stalaktyty i stalagmity.

Olimp – najwyższy masyw górski Grecji z 4 szczytami sięgającymi powyżej 2900 m n.p.m., który już od starożytności budził ogromny respekt. Zdobyty został dopiero na początku poprzedniego stulecia, a dziś jest wyzwaniem dla doświadczonych alpinistów. Znajduje się nad brzegiem Zatoki Termajskiej, ok. 100 km od Salonik. Majestatyczna góra zachwyca również swym pięknem, w górnych partiach ośnieżonymi szczytami, a w niższych bujnymi lasami i dzikimi kwiatami. Jest to góra, która wymaga przygotowania technicznego i sprzętowego, jak również doświadczenia i czasu – na jej zdobycie przeważnie schodzą 2 – 3 dni.

Dion – ruiny starożytnego miasta z ciekawym muzeum poświęconemu wykopaliskom, gdzie na przełomie lipca i sierpnia w ruinach teatru wystawiane sztuka klasyczna i operowa.

Katerini – miasto będące stolicą Riwiery Olimpijskiej, w którym na szczególną uwagę zasługuje katedra Thia Analipsi, kościół św. Katarzyny i Muzeum Pondian.

Ano Skotinas – wieś w okolicy Paralii położona na wysokości ok. 750 m n.p.m. Z bogatą i długą historią, domami z kamienia z XVII – XVIII w. i zabytkowymi kościołami.

Grecki wieczór – odbywające się w tawernach wieczory, organizowane często prywatnie lub przez biura podróży to świetna okazja do poznania ciekawej kultury regionu i tradycyjnej kuchni. Często odbywają się pokazy tańca i nauka Zorby.

Najczęściej Zadawane Pytania

Kiedy najlepiej jechać na Riwierę Olimpijską?

Typowy sezon wakacyjny na Riwierze zaczyna się na w maju i trwa do połowy września, kiedy panuje tu okres bezdeszczowy, a temperatura przekracza 25°C. Poza tym zimne powietrze zatrzymywane jest przez masyw górski co powoduje, że w lecie nie zdarzają się tu opady i można do wili rozkoszować się słońcem. Bujna roślinność i bliskość gór łagodzą letnie upały i dają schronienie przed słońcem, warto jednak pamiętać, że wraz z wysokością temperatura maleje i w wyższych partiach gór może być o wiele chłodniej niż na wybrzeżu.

Jaka waluta obowiązuje w Grecji i jakie są orientacyjne ceny?

W Grecji od 2002 r. obowiązuje wspólna dla całej Unii Europejskiej waluta – Euro. Konsekwencją tego są nieco wyższe ceny niż w Polsce. Ceny również różnią się w sklepach w centrum miast czy w dużych kurortach od cen peryferii i wiosek turystycznych.

Gdzie i jakie pamiątki kupić na Riwierze Olimpijskiej?

W miejscowościach turystycznych jest wiele sklepików z pamiątkami, gdzie oprócz gadżetów związanych z wyspą czy poszczególnym miastem dostać można ręcznie tkane materiały i wyroby skórzane. Trzeba pamiętać, że większość sklepów zamykana jest podczas sjeisty ok. godz. 14-17, ale potem czynne są do 21.00. W poniedziałki, środy i soboty godziny otwarcia sklepów są krótsze i kończą się w porze sjeisty.

Jaki czas obowiązuje w Grecji?

Czas lokalny jest późniejszy o godzinę od obowiązującego w Polsce, więc po przylocie przestawiamy zegarek o godzinę do przodu.

Jak poruszać się po Riwierze Olimpijskiej?

Wzdłuż brzegu Riwiery biegnie tzw. Autostrada Egejska, która jest znakomitym połączeniem do Salonik i Aten. Między miejscowościami riwiery oraz do Salonik odjeżdżają kilka razy dziennie autobusy, które są najtańszym środkiem lokomocji w regionie. Alternatywą są taksówki, jednak najlepiej wcześniej uzgodnić wysokość taryfy, gdyż zdarza się zawyżanie cen dla obcokrajowców, zwłaszcza na lotnisku w Salonikach. Miejscowości turystyczne mają między sobą tanie połączenia kolejowe, a o ewentualnych zmianach ich rozkładu można dowiedzieć się wcześniej w informacji turystycznej.

Jakie plaże są na Riwierze Olimpijskiej?

Na Riwierze przeważają szerokie i długie plaże piaszczyste, często gruboziarniste, świetnie zagospodarowane, zarówno pod kątem wypożyczalni sprzętu wodnego jak i gastronomicznym. Bardziej klifowe wybrzeże występuje w okolicach miasta Kokkino Nero, gdzie plaże są niewielkie w kameralnych zatoczkach osłoniętych skałami.

Przy hotelach wyższej kategorii lub w wybranych kurortach plaża jest usypywana sztucznie lub znacznie różni się od typowych plaż miejskich, dlatego wybierając kurort i hotel warto upewnić się do jakiej plaży będziemy mieli dostęp.

Jakie są ograniczenia celne w Grecji?

Przewóz towarów podlega ograniczeniom ilościowym na zasadach obowiązujących w UE, co oznacza w praktyce, że rzeczy osobiste i sprzęt na własny użytek nie podlega ograniczeniom celnym. W przypadku

towarów można wwozić i wywozić: do 800 szt. papierosów, 200 szt. cygar, 10 l spirytusu, 20 l mocniejszego alkoholu, 90 l wina i 110 l piwa.

Jakie dokumenty potrzebne są w razie konieczności skorzystania z służby zdrowia w Grecji?

Służba zdrowia, zarówno prywatna jak i publiczna jest w Grecji ogólnodostępna. Przed wyjazdem można starać się w oddziale NFZ o wyrobienie Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego (EUKZ), która daje możliwość korzystania z podstawowej służby zdrowia w przychodniach i szpitalach. Warto jednak wykupić prywatne ubezpieczenie kosztów leczenia, które w razie konieczności pokryje wyższe koszty i transport medyczny. Jeżeli posiadamy ubezpieczenie prywatne należy zapoznać się z jego warunkami, gdyż w większości przypadków ubezpieczeniem objęte są koszty leczenia powyżej pewnych kwot, które należy samemu opłacić.

Ze względu na inną florę bakteryjną należy starannie wybierać restauracje lub jadać w hotelach i przestrzegać podstawowych zasad higieny. Turyści powinni pić wyłącznie wodę butelkowaną, ewentualnie gotowaną co najmniej 10 min. Szczepienia ochronne nie są wymagane i nie ma zagrożeń sanitarno-epidemiologicznych, niemniej przed wyjazdem warto sprawdzić czy szczepienia nie są zalecane sezonowo.

Ważne informacje MSZ

Dokumentem uprawniającym do wjazdu i wyjazdu z Grecji tak jak i innych krajów Unii Europejskiej jest dowód osobisty lub paszport. Lecąc do Grecji samolotem nie potrzebujemy paszportu, jednak podróżując autokarem czy samochodem przed wyjazdem należy się upewnić czy trasa nie przebiega przez kraje, gdzie wymagany jest paszport.

W Grecji nie ma obowiązku meldunkowego jeżeli pobyt nie przekracza 90 dni i nie jest w tym czasie podejmowana praca na terenie kraju.

Szczegółowe i aktualne informacje można znaleźć na stronie MSZ: www.msz.gov.pl lub na stronie ambasady polskiej w Atenach www.athens.polemb.net

Najbliższe ambasady i konsulaty:

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Greckiej

Grecja, Ateny, Chryssanthemon 22, 154 52 Paleo Psychiko

Tel.: +302106797700

Tel. dyżurny: +306936554629

Faks: +302106797711

www.athens.polemb.net

Konsulat Honorowy Rzeczypospolitej Polskiej w Pireusie

Grecja, Pireus, 57, Akti Miaouli, 185-36

Tel.: (00-302-10) 429-23-44

Faks: (00-302-10) 429-23-45

Konsulat Honorowy Rzeczypospolitej Polskiej w Salonikach

Grecja, Saloniki, 78 Tsimiski Str., 546-22

Tel.: (00-302-310) 288-205

Faks: (00-302-310) 234-153

Pogoda

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Najwyższe temperatury	9	12	14	20	25	29	32	32	28	22	16	11
Najniższe temperatury	2	3	5	10	14	18	21	21	17	13	9	4
Temperatura wody	12	12	13	14	18	22	24	25	23	20	16	14
Godziny słoneczne	4	5	5	8	7	10	11	11	8	6	4	4
Dni deszczowe	6	6	7	7	6	6	4	3	4	6	7	8
Wilgotność	78	71	69	67	66	56	51	52	60	69	76	78